

Regner kundër Republikës Çeke (GC) - 35289/11, Vendim themeli 19.9.2017
(GC)

Faktet - Në shtator të vitit 2006 Autoriteti i Sigurisë Kombëtare vendosi të revokojë lejen e sigurisë që i ishte lëshuar kërkuesit duke i dhënë atij mundësi për të mbajtur postin e zëvendësit të Zëvendësministrit të parë të Mbrojtjes, për shkak se ai përbënte rrezik për sigurinë kombëtare. Vendimi, megjithatë, nuk tregonte se mbi cilin informacion konfidencial bazohej, pasi ai ishte i klasifikuar ‘i kufizuar’ dhe nuk mund ti deklarohet ligjërisht kërkuesit.

Pas ankimit të kërkuesit, drejtori i Autoritetit konfirmoi ekzistencën e një rreziku. Kërkesa e kërkuesit për një rishikim gjyqësor të vendimit u rrëzua në vijim nga Gjykata e Rrethit së cilës i ishin paraqitur dokumentet në fjalë nga Autoriteti. Kërkuesi dhe avokati i tij nuk u lejuan të konsultoheshin. ankimet në vijim nga kërkuesi ishin të pasuksesshëm.

Në mbështetje të Nenit 6, par 1, të Konventës, kërkuesi u ankua që shqyrtimi administrativ ishte i padrejtë pasi ai nuk kishte qenë në gjendje të këqyrte provat vendimtare, të klasifikuara si informacion konfidencial, të cilat u ishin ofruar gjykatave nga i akuzuari.

Në vendimin e datës 26 nëntor 2015, një Dhomë e Gjykatës u shpreh njëzëri që nuk ka patur një shkelje të Nenit 6, par 1, të Konventës, duke konstatuar që procedura e vendim-marrjes ishte në pajtueshmëri në masën e mundur me kërkesat e gjykimit mbi bazë kontradiktoriteti dhe barazinë e armëve dhe përfshinte garancitë e duhura për mbrojtjen e interesave të kërkuesit.

Më 2 maj 2016, çështja iu referua Dhomës së Madhe me kërkesë të kërkuesit.

Ligji – Neni 6, par 1

(a) *Zbatueshmëria* - Zotësia e kërkuesit për të përmbushur detyrat e tij ishte e kushtëzuar nga autorizimi për të aksesuar informacionin e klasifikuar. Revokimi i lejes së sigurisë e kishte bërë të pamundur për të të përmbushte detyrat në tërësi dhe kishte ndikuar negativisht në zotësinë tij për të marrë postin e ri në shërbimin civil. Në këto rrethana, lidhja ndërmjet vendimit për të revokuar lejen e sigurisë së kërkuesit dhe humbjes së detyrave dhe punësimit të tij kishte qenë tepër e dobët dhe e largët. Ndërsa ai kishte qenë në gjendje të sfidonte ligjshmërinë e këtij revokimi para gjykatave.

Marrëdhënia e punësimit ndërmjet kërkuesit dhe Ministrisë së Mbrojtjes ishte bazuar në dispozitat e Kodit të Punës, që nuk përmbante ndonjë dispozitë të posaçme që të zbatohet për funksionet e kruara brenda administratës shtetërore, kështu që në momentin përkatës nuk ka patur shërbim civil në kuptimin tradicional të termit, që u ngarkonte punonjësve të shërbimit publik detyrime dhe privilegje jashtë objektit të ligjit të zakonshëm. Meqenëse mosmarrëveshjet e punësimit kishin të bënin me të drejta civile brenda kuptimit të Nenit 6, par 1, të Konventës, vendimi për tërheqjen e lejes së sigurisë së kërkuesit dhe gjykimi pasues kishte prekur të drejtat e tij civile.

Në këto rrethana, edhe nëse prezumohet që kërkuesi duhej të konsiderohej si punonjës i shërbimit civil, ai kishte qenë në gjendje tu drejtohej gjykatave administrative për rishikim gjyqësor të vendimit të Autoritetit. Për pasojë Neni 6 në këtë çështje ishte i zbatueshëm përsa i takon pjesës të së drejtës civile.

Për pasojë, kërkuesi mund të pretendonte që ka statusin e viktimës për qëllimet e nenit 34 të Konventës.

Përfundim: Kundërshtimet paraprake rrëzohen (pesëmbëdhjetë vota me dy)

(b) **Themeli** - Në pajtim me kërkesat e ligjit çek, në rastin e gjykimeve që shqyrtojnë një vendim i cili refuzon të lëshojë ose revokojë një leje sigurie, gjykimi i filluar nga kërkuesi ishte i kufizuar në dy mënyra në lidhje me rregullat e ligjit të zakonshëm që garantonte një gjykim të drejtë: së pari, dokumentet dhe informacioni i klasifikuar nuk i ishin treguar as atij dhe as avokatit të tij, dhe së dyti, në masën që vendimi për revokimin e lejes së sigurisë ishte bazuar në ato dokumente, shkaqet për vendim-marrjen nuk i ishin treguar atij.

Gjykata theksoi kompetencat e dhëna gjykatave të brendshme. Ato kishin akses të pakufizuar tek të gjitha dokumentet e klasifikuara mbi të cilat ishte bazuar Autoriteti për të justifikuar vendimin e tij; ato kishin kompetencë të bënin një shqyrtim të detajuar të shkaqeve mbi të cilat ishte mbështetur Autoriteti për mos-deklarimin e dokumenteve të klasifikuara; dhe ato mund të urdhëronin deklarimin e atyre që ato konsideronin që nuk e kishin të nevojshëm atë klasifikim. Ato mund të vlerësonin edhe themelin e vendim-marrjes së Autoritetit që revokonte lejen e sigurisë dhe të prishnin, sipas rastit, një vendim arbitrar. Juridiksioni i tyre përfshinte të gjitha faktet e çështjes dhe nuk ishte i kufizuar me shqyrtimin e shkaqeve që kishte marrë parasysh kërkuesi, i cili ishte dëgjuar nga gjyqtarët dhe kishte qenë gjithashtu në gjendje të bënte parashtrimet e tij me shkrim.

Gjykatat e brendshme kishin ushtruar rregullisht kompetencat e tyre për shqyrtim që u jepen atyre në këto lloj gjykimesh, si në lidhje me nevojën për të ruajtur konfidencialitetin e dokumenteve të klasifikuar ashtu edhe në lidhje me justifikimin e vendimit që revokonte lejen e sigurisë së kërkuesit, duke dhënë shkaqet për vendimet e tyre në lidhje me rrethanat specifike të kësaj çështjeje.

Po ashtu, Gjykata e Lartë Administrative ishte e mendimit që deklarimi i dokumenteve të klasifikuara mund të kishte efektin e deklarimit të metodave të punës së shërbimeve të inteligjencës, duke treguar burimet e informacionit

të tyre ose duke u bërë shkak për përpjekje për të ndikuar dëshmitarët e mundshëm. Ajo shpjegoi që nuk ishte ligjrisht e mundur të tregonte se ku qëndronte saktësisht rreziku i sigurisë ose të tregonte saktësisht se cilat konsiderata mbështesin përfundimit që ka patur një rrezik sigurie, arsyt dhe konsideratat që mbështesnin vendim-marrjen e Autoritetit që e kanë origjinën ekskluzivisht në informacionin e klasifikuar. Për pasojë, nuk ka patur asnjë shkak që do të tregonte që klasifikimi i dokumenteve në fjalë ishte vendosur në mënyrë arbitrare apo për një qëllim të ndryshëm nga interesi legjitim që tregohej se ndiqej.

Sipas Gjykatës së Lartë Administrative, ishte pa asnjë mëdyshje e qartë nga dokumentet e klasifikuar që kërkuesi nuk vazhdonte të përmbushte kushtet ligjore për t'iu besuar sekrete. Sjellja e tij përbënte rrezik për sigurinë kombëtare. Në këtë kontekst, në mars të vitit 2011, kërkuesi ishte ndjekur penalisht për pjesëmarrje në krimin e organizuar; ndihmë dhe nxitje e abuzimit me pushtetin publik; bashkëpunim në ndikim të paligjshëm të tenderave publikë dhe procedurave të prokurimit publik; dhe ndihmë dhe inkurajim i shkeljes së rregullave detyrues që rregullojnë marrëdhëniet ekonomike. Ishte e kuptueshme që kurdoherë që ekzistojnë dyshime të tilla, autoritetet e konsiderojnë të nevojshme për të vepruar menjëherë pa pritur për rezultatin e hetimit penal, duke penguar deklarin, në një fazë të mëparshme, të dyshimeve që preknin personin në fjalë, të cilat mund të rrezikojnë pengimin e hetimit penal.

Megjithatë, do të ishte e dëshirueshme - në masën që është në pajtueshmëri me ruajtjen e konfidencialitetit dhe efektivitetit të hetimeve në lidhje me kërkuesin - për autoritetet e brendshme, ose të paktën Gjykatën e Lartë Administrative, të shpjegonin, edhe në mënyrë të përmbledhur, masën e rishikimit që ato kishin kryer dhe akuzat ndaj kërkuesit. Në këtë kontekst, Gjykata vuri re me kënaqësi zhvillimet e reja pozitive në praktikën gjyqësore të Gjykatës së Lartë Administrative.

Duke patur parasysh gjykimin në tërësi, natyrën e mosmarrëveshjes dhe marzhin e vlerësimit që gëzojnë autoritetet e brendshme, kufizimet që veprojnë mbi gëzimin e të drejtave nga kërkuesi, të dhëna atij në pajtim me parimet e gjykimit bazuar në parime kontradiktoriteti dhe barazinë e armëve, ishin balancuar në një mënyrë të tillë që një balancë e drejtë ndërmjet palëve nuk ishte cenuar në mënyrë të tillë që të cenonte thelbin e të drejtës së kërkuesit për një gjykim të drejtë.

Përfundimi: Nuk ka shkelje (dhjetë vota me shtatë).

(Shih *Fitt kundër Mbretërisë së Bashkuar* (GC), 29777/96, 16 shkurt 2000, [Shënim Informativ 15](#); *Ternovskis kundër Letonisë*, [33637/02](#), 29 prill 2014; *Schatschaschwili kundër Gjermanisë* (GC), 9154/10, 15 dhjetor 2015, [Shënim Informativ 191](#); dhe *Miryana Petrova kundër Bullgarisë*, [57148/08](#), 21 korrik 2016)